

Чи день минув,  
Чи день настав,  
І сонце світить ясно,  
Й вітрець дмухнув,  
Чи місяць саяв,  
Чи зорі в небі гасли,  
Поету все незгірше:  
Він зараз пише вірші.

Чи він коха,  
Чи розлюбив,  
Чи знову закохався,  
Чи десь гуля,  
Й багато пив,  
Чи, може, з ким подрався,  
Піїт папір вже лапа,  
Схопив перо і — дряпа!

Бува, часом  
Живіт болить  
У бідного піїти,  
Він же разом  
Про мир строчить,  
Що стогне без просвіти:  
"Неправда всім панує",  
Він складно так римує.

От бідний люд  
Хліб заробля  
Роботою важкою,  
Працює вік,  
Щоб другі, бач,  
Не знали з нудьгою,

Працює так, що ледве дише,  
"Любіть народ!"— він в риму пише.

От цілу ніч  
Він п'є, гуля,  
Діставши десь-то гроші,  
Мота безліч,  
Все пропива,  
А вранці вже хороший  
Він зладив вірш:  
"Працюй, роби,  
На бій сміліш за правду йди!"

Женивсь піїт,  
Забув весь світ,  
Узявши гарну жінку,  
Коли ж біда:  
Втекла вона  
Через яку годинку,  
"Вже іншого кохає баба!..."—  
Поет сатиру шкряба!..